

AMOR A LA PATRONA

La gloriosa verge i mártir Santa Tecla és una de les més admirables heroïnes del Cristianisme i un dels més pulcres ornamentals del seu sexe.

Ostenta l'honor insigne d'haver sigut allisonada en la Fe per l'apòstol Sant Pau i d'haver estat l'evangelitzadora dels seus compatriotis d'Iconi en terres de l'Asia menor.

Gaudex de la glòria, enterament àmica, d'ésser la Protomàrtir de les dones.

Es invocada per l'Església en ses pregàries litúrgiques com a protectora dels agonitzants.

La vencedora dels tres atrocissims turments del seu martiri fou illoada amb fervors entusiasmants pels Sants Pares llatins i orientals, com podrà comprobar aquell que ressegueixi la magna Patrologia editada per Migne.

En les nostres terres occidentals ten aviat s'escampà la veneració a la gloriósima heroina de la primera centúria del Cristianisme. L'Església de Milà, fortament enllacada amb el món oriental —com es despren de sa famosa litúrgia, l'Ambrosiana—, li dedica la Catedral Metropolitana famosíssima.

Tarragona, influïda d'orientalisme desde llunyanissims dies medievals, anteriors de bon troc a l'invasió sarraïna, la prengué igualment per titular de la Seu Prima. Per ço quan arribaren per al nostre Camp rialler i ubèrrim les aures de la Restauració cristiana en les últimes i frisooses dècades del segle onze el primer pensament dels patricis cabdals de la terra fou enaltir altra volta el culte i enlairar ben amunt el patronatge de Santa Tecla. Qui s'en vulgui enterar, be pot llegir la preciosa documentació diplomàtica d'aquella reculada època.

Per a la ben amada Patrona dels tarragonins es bastí en la dotzena centúria i en la següent i en l'altra la nostra Seu, colossal, única, incomparable, aquella pariona de la qual l'arqueòleg anglès Street no'n trobava pas cap a la seua pàtria.

Fou considerada tan grossa la ciutat d'avui que en el concili provincial de 1277, sota la presidència de l'arquebisbe Bernat d'Olivella fou declarada festa de precepte per a tota la província. Es ratificà el decret en un altre concili, el de 1330, presidit pel patriarca-infant Joan d'Aragó. En el pontificat de

Fra Sant López d'Ayerbe el sinode de 1350 imposa un rigorós dejuni a la vigília per a tota l'arxidiòcesi.

El fèrvid entusiasme dels habitants de Tarragona es palesa d'una manera meravellosa quan arribà a la nostra urbs la relíquia del Sant Braç en 1323 després d'un llarg viatge a l'Armènia. Es renovà al rebre dels Caputxins de Sarrià la segona relíquia en 1814, la custodiada a l'opulentíssima capella obrada del 1760 al 1775.

Les èpiques gestes de la conquesta de València, d'Eivissa i Formentera i de Sardenya s'emprèguen sots la protecció de l'excelsa Protomàrtir, "Patrona de Catalunya", com ciu l'inscripció que acompaña la efígie escultòrica al Chor de la Catedral nova de Lleida. El pas triomfal dels tarragonins anava deixant esglésies de Santa Tecla.

Fou molt estimada dels catalans en altres temps venturosos quan tenien més consciència que no pas avui de llur personalitat. Hi ha molt que dir de la devoció dels barcelonins, per exemple, a la Protomàrtir. Qui ressegueixi la seva admirable Seu, hi trobarà, si més no, cinc imatges de la nostra Patrona i de tota la província eclesiàstica. Qui vagi a Santa Maria del Mar en trobarà valuosos records.

Tamé fora del territori de Catalunya hi cresqué molt esponerosa la devoció a Santa Tecla mercès a una vigorosíssima influència dels tarragonins i altres fills del Principat.

Fixem-nos no més en el que passa a Saragossa. El retaule quarecentista de la Seu, començat pel nostre Pere Joan, és maravella de l'art i encís dels ulls àvids de fornir l'esperit de fones emocions estètiques. Doncs allí, en lloc preferent, s'hi col·locà l'efígie de Santa Tecla. En el mateix temple hi té altar a les parets foranes del Chor. Al Palau arquebisbal s'hi conserva una formosa taula gòtica de Sant Martí i Santa Tecla, que recorda la munificència del gran prelat tarragoní Dalmau de Mur.

Prou ja per enguany. A la ciutat de Tarragona, que en el dia present hi veia afluir anys enrera per a concorrer a la processó grans jerarques de l'Església, personatges cabdals i embaixadors de llunyanes terres, hi pot haver qui no estimi la beneficentíssima Patrona?

RAMON SABATE

dad serviente y de amor sincero a nuestras hermosas tradiciones, procurar por todos los medios la restauración y la rehabilitación para el culto, de la vieja capilla solitaria, situada en el antiguo cementerio de nuestra incomparable Catedral?

Y ¿quién mejor que la mujer tarragonense podría llevar a cabo tan magnífico empeño, ya que se trata de rendir merecido tributo a la Majer sublime que se ofreció a los tormentos por la fe de Jesucristo mereciendo el título glorioso de Protomártir, a la egregia Patrona que de Oriente nos vino para ejercer a favor de nuestra urbe gentilísima el oficio de intercesora especial ante el Altísimo?

En los malhadados y vergonzosos tiempos que corremos, cuando muchos hombres flaquean ante el cumplimiento del deber cuando la impiedad se complace en profanar y en convertir en

pasto de las llamas las moradas del Señor, es deber de la mujer católica, que debe ser la mujer fuerte, del Evangelio, defender con toda su integridad y pureza el patrimonio espiritual y artístico de los mayores recibido.

Harto conocidos nos son la generosidad y arrestos varoniles de la mujer tarragonense siempre dispuesta a defender y hacer suya toda empresa noble y que a mayor gloria de Dios y de sus Santos redonde.

Con tal motivo, creemos pues, fundamentalmente, que nuestra proposición no será dada en olvido y que las damas y señoritas de Tarragona, devotas fervientes de la insignie discípula del Apóstol de las Gentes, acogerán con simpatía la idea de la restauración y renovación al culto de la secular capilla y que a no tardar el entusiasmo y la piedad, habrán realizado el bello milagro.

el «Dixit» y «Magnificat», de J. Ritor, terminadas las cuales se organizará la procesión con la reliquia de la Santa, recorriendo el Claustro e interior de la Catedral, depositándose nuevamente el santo Brazo en la urna de la capilla de nuestra Protomártir. Durante el curso se cantará el «In perpetuum coronans», «Jeso Corazón Virginum» y el «Te Deum» a canto gregoriano.

Se facilitará vela a los caballeros a los que se encarece la asistencia a la procesión.

Catòlic: la millor manera d'honorar a la Patrona Santa Tecla, és assistint als actes religiosos.

Lápides i monuments

Hem rebut dues invitacions de l'Alcaldia; una per a l'acte de descobrir una làpida "que ha de donar el nom" d'Angel Guimerà al carrer de Sant Agustí, i l'altra per a l'inauguració del Monument als Martirs de l'Independència.

Agrair l'atenció però des d'ara reclarem que el nostre periòdic, encara que hi envii algun reporter per a complir el deure informatiu, no estarà representat a l'oficialitat de cap dels dos actes, perquè hi està disconforme.

El nom d'Angel Guimerà ens traeix tanta simpatia com en pugni mereixer als que tingueren la pensada de dedicar-li el tranzitadíssim carrer de Sant Agustí. Creiem que és ben creditor el gran dramaturg i poeta de Catalunya de que cada ciutat i cada poble li tributi el continuat homenatge de la dedicació d'un carrer o d'una plaça importants. Res tindrem a reticular a l'acord consistorial si una gran via urbana cèntrica no tingüés nom i la bategessin amb el d'Angel Guimerà: ben al contrari, celebraríem i aplaudiríem l'encert. Haver, però, per posar-hi aquest nom, d'esborrar-ne un altre com el de Sant Agustí, ho trobem del tot malament.

El carrer de Sant Agustí té un sentit històric i topònic que no pot negar ningú. Te més a més el valor imponderable de la tradició. I baix l'aspecte de l'homenatge a l'home illustre, qui negarà que Sant Agustí, apart la santedat que sempre ocuparà el primer lloc entre els valors morals, es una figura excelsa, universal i immortal, adhuc en ordre a la sabiedura purament humana?

Assistirem amb gust a totes les dedicacions que's tributin a Guimerà però si la seva glorificació ha d'ésser un arreconament injust i sectari, com el que ha acordat l'Ajuntament de Tarragona, ni hi participarem ara ni mai. I per nosaltres com si acord no hi hagués, perquè el carrer que hem conegut sempre amb el nom de Sant Agustí continuarem nomenant-lo igualment, i estem segurs que com nosaltres ho farà l'immensa majoria dels tarragonins.

I del Monument als Martirs, encara que ens trobem davant de fets consumats, difícils de rectificar en les circumstàncies actuals, consignem una vegada més que no ens plau ni el monument ni el lloc on l'han erigit. El monument no ens plau amb tot i reconèixer el seu valor artístic i reetre un fervorós homenatge al maluguanyat Juli Antoni. Però podia aplicar el seu art magnífic a la plasmació de una idea concebuda sense aquestes audàcies del nú que podran ésser

*Tecla, Agatha, Lucia,
Agnete, Coecilia...*

Lliris trenquívols, qui els veié colltòrcer?

Fou llur beatat com la fermesa llur...

Oh, la bellesa assuavint la força!

L'eura florida coronava el mir.

MIQUEL MELENDRES, prev.

Programa de fiestas religiosas en honor de Santa Tecla

A las siete y media, misa cantada de fundación en el altar propio de la Santa. Será de comunión general con plática preparatoria por el canónigo M. I. doctor don Jaime Sabaté, canónigo magistral. Durante el ofertorio se tocará por el reverendo Tapia. «Toccata y fúg» de J. S. Bach.

SOLEMNE PONTIFICAL

A las nueve y media hará su entrada a la Catedral el Emisísimo señor Cardenal. Concluida la Primera, se dirigirá Su Emisericia acompañado del Excmo. Cardenal y Clero, a la capilla de la Santa para trasladar al altar mayor la reliquia de nuestra Protomártir, dándola a besar a la Residencia claretiana en cuyo acto se cantará a toda orquesta la antífona «Sicut lumen», de Ritor. Seguirá el canto de Tertia y a continuación

misma de Pontifical cantándose la «Misa Pontifical 2.ª», de Perosi a toda orquesta por la capilla de música y sermón por el M. I. doctor don Jaime Sabaté, canónigo magistral. Durante el ofertorio se tocará por el reverendo Tapia. «Toccata y fúg» de J. S. Bach.

Terminados los divinos oficios y hasta después de Vísperas, habrá turnos de señores canónigos y beneficiados para custodiar y ofrecer a la adoración de los fieles la reliquia de la Santa.

Tarde, a las cuatro, rezo del Oficio divino.

A las cinco y media, solemnísimas Vísperas de Pontifical, en honor de la Protomártir, asistiendo toda la Residencia, y cantándose

Para las damas tarragonenses

La vieja capilla de Sta. Tecla

Acogedor recinto de ensueño. ¿No habéis parado mientes en él?

Remanso de gratísima, sagrada, profunda e inalterumida dulzor y suave como una caricia, rezuma aromas virginales cuàs de la celda de una santa o de monjil verjelillo de clarisas o carmelitas.

Arca santa de mansa e inalter-

(1) Dentro el vasto plan de obras de restauración y embellecimiento de nuestro templo metropolitano, con tanta constancia como acierto traducido a la práctica por el Excmo. Cabildo Catedral, merece señalarse el delicioso jardincillo que en el sitio donde se halla emplazada la venerable Capilla de Santa Tecla, acaba de construirse bajo la pericia y dirección de los señores don José Cervelló y don Ramón Cañellas Babot.

«No sería una manifestación soberana de buen gusto, de pie-

discutibles en altres cassos però que ni discussió admeten si estan destinades a un passeig públic.

Ho pensem així i així ho hem de dir en temps d'esquerra com en temps de dreta, amb ambient propici o contra l'ambient. Les nostres conviccions no les amagarem ni deixarem de defensar mai i avui quan la multitut actua l'inauguració, nosaltres, amb el major respecte a la memòria del glorios artista gairebé tarragoní Juli Antonio i tot i saludant, amb la veneració deguda, la mare del genial escultor, no vacillem en consignar públicament aquest vot parcial d'oposició.

Es de creure que ens quedarem gairebé sols en la protesta i que en nom de l'art ens recriminaran ara els que no van tenir una paraula de recriminació, ni en nom de l'Art, quan amb el saqueig i la cremà de convents i temples es varen destruir a dotzenes les joies de l'escultura, de l'arquitectura i de la pintura, obra d'artistes tan insignes com l'insigne Juli Antonio.

Tarragonins: La Catedral nostra, no es solament una meravella dels segles; és també l'arca santa de la nostra fe.

Ompleneu-la avui, a fi de que la fe de Tarragona es manifesti esplendorosa i digna continuadora del sentiment religiós de les generacions passades.

DE SOCIEDAD

Se encuentra en esta ciudad para pasar unos días al lado de sus tíos la bellísima y simpática señorita María Teresa Juncosa Balart.

En la parroquia de San Francisco tuvieron ayer lugar los funerales para el eterno descanso del alma de la distinguida dama tarragonense Doña Teresa Caylá Torroja, evidenciándose con tal motivo no solo las simpatías que en vida supo captarse la finada sino también las que cuenta en esta Ciudad la familia doliente.

A su hija Doña Dolores Lindemann viuda de Cobos, nietos y demás familia, testimoniamos una vez más la expresión de nuestro pésame.

Hoy festividad de nuestra Patrona Santa Tecla, celebran sus días las señoras Batlle de Segura, Cartó viuda de Fortis, Rovira de Vall, Pedrol de González, Rimbau viuda de Verderol y la señorita Poblet.

Acompañada de su distinguida esposa ha estado en esta ciudad el famoso pintor don José María Sert quienes residen habitualmente en París.

Ha regresado de sus posesiones de Malgrat la distinguida dama doña María Turró de Batet.

Ha regresado de sus posesiones de Malgrat la distinguida dama doña María Turró de Batet.

CAJA DE AHORROS

DEL

Banco de Vizcaya

Capital del Banco:
Ptas. 100.000.000'

Reservas:
Ptas. 50.000.000'

190 SUCURSALES
Y AGENCIAS

INTERESES QUE ABONA

Libreta de ahorro:
3 1/2 % anual

Libreta a 6 meses:
4 % anual

Libreta a un año:
4 1/2 % anual

GACETILLA

Encarecemos....

... a los buenos tarragonenses, haciendo honor a la tradición inveterada de nuestra ciudad, la asistencia a los divinos oficios y actos religiosos del día, especialmente las Vísperas y procesión.

El debido respeto y silencio que el templo merece evitando tanto de él desdiga.

Dejar el paso libre a la procesión evitando aglomeraciones, mayormente teniendo lugar ésta dentro el recinto de la Catedral.

a los caballeros que quieran asistir a la procesión a que al retirarse del Coro Su Eminencia y la Residencia Coral, después de Vísperas, entren por la puerta del Coro donde se les facilitará vela al salir por la Gehrante Coro como en la procesión de la Virgen del Claustro.

BONOS PARA LOS POBRES

Del señor alcalde de la ciudad hemos recibido seis bonos para repartir entre los pobres con motivo de la fiesta mayor de Tarragona.

En nombre de los pobres agradecemos la fina atención del señor presidente de nuestro Ayuntamiento.

Seyyors Sacerdots i Seminaries recordieu-vos que SOLSONA és la casa més antiga i acreditada per a Capells, Bonets i Solideus. Especialitzada en les comunes a mida.

Preus molt econòmics.
Fambla Sant Joan, 57. — Tar-

EL INVIERNO SE ACERCA

Ayer, al anochecer cambió el tiempo radicalmente, notándose los primeros fríos precursores del invierno.

Coincidendo con el cambio de tiempo aparecieron las primeras cañadas.

Se nos asegura que la suscripción abierta para la adquisición de un plañeador para la A. de alumnos de la Escuela del Trabajo, asciende ya a 560 pesetas. Continúa abierta la suscripción.

ENTRESUELOS VALENCIA

Sábanas tamaño monja, a 2.25 pesetas.

Apodaca, 11, entresuelo

TARRAGONA

TRADICIONAL I SIMPÁTICA FESTA A L'ATENEU

Demà, dijous, a les 19.30 del matí, tindrà lloc el solemne acte de premiar als alumnes de les classes de l'Ateneu de Tarragona que més s'han distingit amb llur aplicació durant el curs de 1930-1931.

Tenim entès que aquest any revestirà certa importància l'acte per les iniciatives que els ateneístes pretenen portar a terme aquest nou curs.

PUBLICACIONES «L'ABELLA D'OR»

Con motivo de las presentes festividades, esta publicación ha editado con todo esmero un fascículo dedicado a Tarragona, conteniendo interesante texto y grabados.

Es lástima que no haya tenido cabida en sus páginas el programa de las fiestas religiosas que este año precisamente han de adquirir especial relieve, cuando se ha destinado lugar preferente al programa oficial del Ayuntamiento.

Hoy y mañana permanecerá abierta la exposición de trabajos escolares de las clases de la Asociación de alumnos de la Escuela del Trabajo.

Tarragonins: Assistiu a la processó de Santa Tecla per patriotsme i per devoció.

LA MÉS ELEMENTAL PRUDÈNCIA ACONSELLA
ASEGURAR VOS CONTRÀ EL ROBO: PODEN
ÉSSER OBJECTE DEL CONTRACTE LES ASE-
GURANCES DE MOBILIARI DEL PIS, CASA DEL
CAMP, DESPATX, MAQUINES D'ESCRIPRE, JOIES,
OBJECTES DE VALOR

LA PREVISIÓ NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA D'INCENDIS

S. VÀLÈS

Sant Miquel, 21. Telèfon 558. TARRAGONA

BANCO COMERCIAL DE BARCELONA

CAPITAL: 25.000.000 de pesetas, totalmente desembolsado

Casa Central: BARCELONA, Paseo de Gracia 3 y 5
Telegramas y telefonemas: COMBANK

SUCURSALES Y AGENCIAS

Amposta, Arbós, Badalona, Berga, Figueras, Gaudesa, Gerona, Granollers, Igualada, Inca, Lérida, Manacor, Manresa, Montblanch, Mora de Ebro, Morell, Olot, Palma de Mallorca, Port-Bou, Puigcerdá, Ripoll, San Feliu de Guixols, Santa Coloma de Farnés, Santa Coloma de Queralt, Seo de Urgel, Tárrega, Torredembarra, Tortosa, Valls, Vendrell, Vich y Vilaseca.

TODAS LAS OPERACIONES DE BANCA Y BOLSA

CUENTAS CORRIENTES COMERCIALES

con el abono del interés al 2 1/2 % a la vista

IMPOSICIONES A RÉDITO

con abono de interés al 3 % a 30 días plazo

3 1/2 % a 3 meses plazo

4 % a 6 meses plazo

4 1/2 % a 1 año plazo

SERVICIO DE LA SECCIÓN DE AHORRO

Se abonan intereses a razón de .

4 % anual, en libretas a disposición, y

4 1/2 % anual, en libretas a 1 año plazo

Camara acarazada con compartimientos de alquiler

Sucursal en Tarragona:

APODACA, 24 - Tels. 40 y 515

Agencia: BOLSIN

Rambla Sant Joan, 27 - Tels. 40 y 159

HÓPITAL

VICHY

CELESTINS

(riñones) GOMA

CHOMEL

(hígado, estómago)

Son las aguas minerales naturales más superiores y las de mejores resultados tomadas a domicilio. Insustituibles para la mesa.

CRONICA RELIGIOSA

SANTOS DE HOY

Santos Lino, Papa; Paterno, obispo y mártir; Juan, Andrés, Pedro y Antonio, mártires, y Santa Tecla, virgen y mártir.

SANTOS DE MANANA

Nuestra Señora de la Merced, Santos Gerardo, obispo y mártir; Tireo, Félix, Pafuncio y Augustino, mártires.

CORTE DE MARIA

Hoy se hace la visita a Nuestra Señora del Carmen, en San Francisco.

CUARENTA HORAS

Se celebran en la iglesia de Madres de Santa Clara, exponiéndose S. D. M., de las ocho a las once de la mañana, y desde las cuatro menos cuarto a las siete y media por la tarde.

CULTOS PARA HOY

En todas las iglesias, por razón de la fiesta mayor, habrá misas como en los días festivos.

CATEDRAL. — (Véanse los cultos en el cuadro de la primera página).

SANTA CLARA. — A las siete y media, misa solemne con acompañamiento de armonium y violín.

A las diez y media, misa solemne con acompañamiento de armonium y violín.

Tarde, a las cinco y media, trisagio mariano cantando las Religiosas; motete, sermón por el M. I señor doctor don Jaime Sabaté, canónigo magistral; finalizando con un nimbo y adoración de la reliquia de la Santa.

La misa y canto de mañana y tarde será ejecutada por las Religiosas de la Comunidad.

SANTA TECLA EN LA LEYENDA

Dos leyendas de Santa Tecla

I

EL CULTO EN VIDA

En el siglo I de la Era cristiana, bajo el imperio de Augusto, se llevaba hermosa y floriente la antigua Tarraco, capital de la mayor parte de la Iberia llamada Tarraconense, y su poderío se extendía hasta el hoy territorio francés, pues sabido es que el que fué condado de Rosellón formó parte de la España Tarraconense, extendiéndose su terreno hasta las lagunas saladas de Sales y Lancote, en donde empeza la Galia Narbonense.

Bella era Tarragona, y una de las ciudades más populosas del mundo; centro de comercio, riqueza y poderío, y tal vez la mejor de las colonias romanas. Extiéndase por las llanuras que rodean la ciudad actual y su recinto se contaba por leguas.

¡Qué extraño, teniendo esto en cuenta, que al practicar excavaciones en su bello campo, encuentre muchas veces el labrador opera ns o epeza ns enb 'rop piezan con restos de estatuas de mármol o piedra, con pedestales o columnas de templos derribados o con restos de preciosos mosaicos, si debajo de la ciudad actual y en sus alrededores, la tierra guarda en sus entrañas un Museo subterráneo que sólo Dios ve!

Todas estas bellezas estaban patentes en el siglo I junto a una de las puertas ciclópeas que daban entrada a la que es hoy ciudad antigua, desde cuya colina se dominaba aquella alfombra, si es permitida la expresión, compuesta de marmoreos palacios y hermosas quintas, a

me ilisman Pablo. No es el hombre quien te habla ¡oh Augusta Tarraco! es Dios que lo hace por mí boca y mi indigna persona te trae la luz.

Tarde, a las cinco, empieza la novena en honor de Santa Tecla.

SANTA CLARA. — A las siete y media, misa solemne cantada por la capilla de música.

BENEFICENCIA. — Fiesta patronal en honor de Nuestra Señora de la Merced, sufragada por la familia Castellarnau-Causals. A las seis, misa de Comunión. A las siete y media, misa de comunión general con plática preparatoria. A las diez, solemnisimo oficio cantado a orquesta.

Tarde, a las cinco, rosario cantado, conclusión de la novena y sermon por el Rdo. doctor Francisco Vives.

ENSEÑANZA.—A las 5 y media de la tarde, solemnes completas de Santa Ursicina cuya festividad se celebra mañana.

HOSPITAL. — A las diez, misa solemne en honor de la Virgen de las Mercedes y en sifragio del alma de doña Mercedes Mirall, viuda de Llobet.

PARA EL VIERNES

ENSEÑANZA. — Fiesta de la Santa Niña, misas rezadas a las seis y media, siete y media y ocho y cuarto.

A las diez y media, misa solemne con acompañamiento de armonium y violín.

Tarde, a las cinco y media, trisagio mariano cantando las Religiosas; motete, sermón por el M. I señor doctor don Jaime Sabaté, canónigo magistral; finalizando con un nimbo y adoración de la reliquia de la Santa.

La misa y canto de mañana y tarde será ejecutada por las Religiosas de la Comunidad.

me ilisman Pablo. No es el hombre quien te habla ¡oh Augusta Tarraco! es Dios que lo hace por mí boca y mi indigna persona te trae la luz.

— Habla! — Habla. — gritaron los tarragonenses admirados.

— Referiré mi pobre pluma lo que dijo Pablo?

No; es incapaz de ello. El que quiera saberlo lea sus epístolas y allí verá aquel lenguaje sublime en su misma sencillez y que parece transportar el alma a otras regiones más hermosas que el mundo.

Cuando hubo concluido su discurso, al ver entre la multitud que le escuchaba bastantes mujeres dijo:

— En prueba de la bondad de la doctrina que os predico, voy a relataros una historia.

En Iconio, en la Licaonia, una ilustre doncella dotada de hermosura y riqueza y de un talento superior, oyó un día mi humilde voz; de gentil que era se hizo cristiana y renunciando a un matrimonio ventajoso, despidióse de sus galas y quiso permanecer virgen durante su vida. Declarada por su familia, fué probada con mil tormentos; pero Dios la perservó de todos. Fué la primera de su sexo en confesar el verdadero Dios delante del martirio; pero Dios premió su constancia; el fuego se dividió al arrojarla a la hoguera; los animales venenosos perdieron su ponzoña, los leones del anfiteatro en lugar de despedazarla lamieron sus pies.

El santo se extendió ponderando la pureza y santidad de tan insigne discípula.

— Nada pudo el tirano contra ella — dijo por fin — y avergonzado la abandonó desterrándola de su patria.

— Y este sér prodigioso, esta nueva diosa ¿cómo se llama? — gritó el pueblo entusiasmado.

— Tecla de Iconio — respondió el Apóstol.

Los tarragonenses admirados, repitieron después en el seno de la familia la historia de Tecla, de aquella virgen maravillosa, a quien las fieras lamían los pies, a quién respetaba el fuego y contra la que nada podían los venenosos áspides, víboras y salamandras.

Pablo abandonó más tarde a Tarraco, después de convertir a la fe cristiana a muchos moradores de la imperial ciudad.

Los que no se convirtieron, porque no comprendieron su sublime doctrina, llevaron en lo alto de la colina que ocupa la ciudad antigua en lo que hoy es su gloriosa Catedral, un hermoso templo rodeado de columnas, en medio del cual se levantaba una estatua de mármol que representaba a una virgen cubierta con un velo.

Era Tecla de Iconio, más casta y más pura que Vesta, Diana y Palas.

Los nuevos cristianos reprocharon tal vez en su interior este culto, porque sabido es que no puede venerarse a ningún sér mortal durante su vida; pero más tarde se supo en Tarraco la muerte ejemplar de Tecla de Iconio, y mientras los paganos le ofrecían sus sacrificios, los cristianos alababan a Dios en este templo, objeto de la veneración de Tarragona entera. Agatodoro el primer obispo de Tarragona acompañado de Eterio de Barcelona y de otros prelados de

Bachillerato

Peritaje Mercantil

Las clases de idiomas con arreglo al programa oficial, de inglés, francés, alemán, de la Academia Práctica de Idiomas, afecta al Ateneo Tarraconense, se reanudarán el 1.º de Octubre. Precios modicos.

Para inscripciones dirigirse:

Secretaría Ateneo de 7 a 8 noche

Acadèmia de TALL I CONFECIÓ SISTEMA MARTÍ

dirigida per la Professora titular Sreta

Carme Palau Malendras

Méndez Núñez, 8, 2.º

TARRAGONA

INAUGURACIO DE CURS: Primer d'Octubre

Iberia, sufrió el martirio lejos de su patria y en su corazón recomendó a Tecla la ciudad, que sin él quedaba abandonada.

Más tarde Fructuoso y sus compañeros Eugenio y Euclio, ojos en el Templo de Tecla de murieron en la hoguera, fijando los ojos en el Templo de Tecla de Iconio y cuando Constantino el Grande dió la paz a la Iglesia, los templos paganos de la antigua Tarraco fueron demolidos, pero en el lugar que ocupaba el de la proto-mártir se levantó uno cristiano, consagrado al verdadero Dios.

Después de muchos siglos y guerras sin cuento, el noble barcelonés San Oleguer, levantó de los escombros de la que fué capital de Iberia la metropolitana a Catedral y los Pontífices con sus indulgencias y los pueblos con su devoción, vieron dibujarse en el horizonte, sobre la colina que corona la nueva Tarragona, el palacio sumptuoso, la bella Catedral donde se da culto a Dios a su Santísima Madre, a Tecla de Iconio, la primera de las mártires y al Santo Apóstol Pablo, su maestro, el que pregón sus virtudes en la antigua Tarraco.

II

EL SANTO BRAZO

Estamos en plena Edad Media y dos caballeros van a someterse al Juicio de Dios.

A los dos se les imputa un delito que merece la muerte, y ambos juran y perjurian que no lo han cometido.

En aquel tiempo, antes de acudir a las armas se juraba ante el sepulcro de un santo, poniendo la mano encima de la losa, que no se había cometido el crimen imputado.

Este juramento iban a pronunciar los dos caballeros en Seleucia, en la magnífica Basílica que el emperador Zenón mandó edificar para guardar en su recinto el sepulcro de la Proto-Mártir.

Después de las protestas de costumbre, armados de todas armas y aparejados al combate, para defender cada cual su derecho, se acercaron al sepulcro de la Santa.

El primero extendió sobre él su diestra, hincó las rodillas y dijo con entereza poniendo su mano sobre la losa:

— Juro ante Dios y su Santísima Madre, y ante todos los Santos del Paraíso, poniendo por testigo a la proto-mártir santa Tecla, que no he cometido el delito que se me imputa, y si juro en falso, pronto estoy en este momento a dar cuenta al tribunal de Dios.

Levantóse, besó la losa y se quedó en pie junto al sepulcro.

Pálido y tembloroso el segundo, se quitó el yelmo, arrodillóse ante la tumba iluminada por ricas lámparas de plata que colgaban

del techo, y cubierta de coronas de oro y pedrería. Extendió una mano, temblorosa y pronunció el terrible juramento.

La losa se alzó por sí misma lentamente y pareció que del fondo de la tumba salía como un vapor: vióse un cuerpo envuelto en una mortaja, y un brazo descarnado salió del sepulcro, oyéndose al propio tiempo una voz que gritaba:

— Perjuro!

Y la mano momificada dio una tremenda bofetada al que jurara en falso, el cual dio un grito y cayó sin vida junto al sepulcro de la mártir.

La losa volvió a cerrarse pero la mano y el brazo quedaron fuera del sepulcro para encarcelamiento eterno de los perjurios.

* *

Cuando en el siglo XIV, Tarragona pidió y obtuvo reliquias de Tecla de Iconio, su Santa Patrona, por medio de don Eximio de Luna, su arzobispo, el rey de Aragón, Opio, que poseía el brazo milagroso, lo regaló a la inmortal ciudad, quedándose en el dedo pulgar que le falta, entregando la insignia reliquia a los emissarios del rey de Aragón, en 1320, durante el reinado de D. Jaime II siendo trasladada tres años después a la actual Catedral Metropolitana en 19 de Mayo de 1323.

Siendo joven presenció en Tarragona las fiestas de Santa Tecla. Al ver la procesión, que de vuelta se dirigía a su antigua y magnífica Catedral Metropolitana, al percibir los graves sonidos del sacro bronce, ante la magnificencia de las luces, la solemnidad del canto del Cabildo eclesiástico de esta ciudad imperial y Pontificia, adornada se puede decir con la corona y la tiara; al divisar en su último término, y bajo palio, el brazo de Tecla de Iconio, cubierto de plata y extendida su mano en además de castigar al infame perjurio, me vino a la memoria un mundo entero de recuerdos, porque tu historia ¡oh Tarragona! es la historia del mundo. Te ví en los primeros siglos poblada por los descendientes de Túbal; grande más tarde en la época romana y después destruida por los bárbaros. Levantada otra vez por los cristianos; poco menos que arrasada por los moros; redificada por Oleguer y el Sumo Pontífice; por fin, gloriosa, porque al leer tu epopeya durante la invasión francesa, se te coloca a la par de Numancia y Sagunto y eres la verdadera hermana de Zaragoza y Gerona; y desde el templo pagano de Tecla de Iconio hasta las murallas derribadas y tintas en sangre de tus héroes, todo en ti es heróico y no en vano sobre la diadema que corona tu blasón escudo, se ostenta la palma. Admirado de tanta grandeza, beso tu sueño y creo que solo tú eres digna de guardar las insignias reliquias de la primera mártir; tú que eres una reliquia de nuestra querida Cataluña y una de las primeras y más valiosas joyas que se envanece España entera, como defensora de la patria y de su fe católica.

F. DE P. CAPELLA.

Católicos: la mejor manera de honrar a la Patrona Santa Tecla, es asistir a los actos religiosos.

SANTA TECLA EN LA HISTORIA

Santa Tecla, Protomàrtir

I

Santa Tecla, la primera d'entre les dones qui fou Màrtir de la fe cristiana, nasqué a Icònia en la província de Cilícia, quan Jesucrist estava acomplint l'obra de la nostra redempció.

Instruïda com era i filla de casa bona, a l'edat de divuit anys, sos pares la prometren a un noble senyor de nina Tamiris; i veu's aquí que mentre es peraven amb daler el dia de les esposalles, en aquest entretemps Déu nostre Senyor envia a Icòni Sant Pau i Bernabé, els quals feren conèixer a Tecla l'Espòs celestial pel qual estava reservada.

II

Aquest dos Apòstols, a l'arribar a Icòni, foren rebuts i hostatjats per un tal Onesifor, i la casa d'aquest virtuós senyor era una verdadera església, per quant, en ella s'hi feia oració en comú, hi era distribuïda la sagrada comunió i predicada la pràua de Déu a moltes personnes desitjoses de conèixer la nova religió.

A Santa Tecla, tantes coses li havien arribat a contar de lo que passava en aquestes reunions que tot ho havia provat per assistir-hi; més sempre es trobava amb el mateix entrebanc; la seva mare, qui mai no la volia deixar de petja. Hagué, doncs, d'acontentar-se amb escoltar des d'una finestra, des d'on copsava les paraules de vida que brollaven de la boca de l'Apòstol.

Tecla, la seva mare, no veient camí ni manera per arrançar la filla d'aquell lloc, envia a cercar a Tamiris; però ni amb afalags ni amb amenaces, pogué aquest fer canviar de resolució a la que anomenava la seva promesa.

III

Tamiris, sumament contrariat, volia saber qui era aquest Apòstol que li robava el cor de la seva estimada Tecla, i, per informar-se'n, cabalment ensopega amb Demas i Hermògenes, dos falsos deixebles qui havien acompanyat Sant Pau a Icòni i esperaven una recompensa si trobaven manera d'entregar-lo al tribunal. Aquests dos hipòcrites presentaren l'Apòstol, a Tamiris com un agitador i li diqueren: «Fes conduir davant el Prefecte Castellius, aquet nou filòsof qui tot ho fa anar enrere». Nosaltres ja ens cuidarem de declarar que és un falsari, i que les seves prèdiques mai no han tingut compliment». Tamiris acompanyat de magistrats i gent armada, entrà a la casa d'Onesifor: «Tos discursos cigüen a Sant Pau — estan sembrant arreu el desordre: segueix-me cap a casa del Prefecte.»

IV

Quan Sant Pau rebé l'ordre d'abandonar Icòni, anà a viure per algun temps a un lloc solitari, on feu vida de penitència juntament amb Onesifor i sa família. Després, per divinal inspiració, es dirigí a Antioquia amb la seva filla espiritual pre dilecta, Tecla, qui acabava d'és ser miraculosament deslliurada de les flames.

Alexandre, un dels principals magistrats d'Antioquia, volia emmullerar-se amb Tecla, i per tal d'aconseguir-ho, pensava guanyar-se la voluntat de Sant Pau amb tota mena de presents. Però l'Apòstol, rebutjà indignat, aquelles ofertes, com Tecla refusà també la mà d'Alexandre, i fou admesa entre les vídues i verges de la ciutat; i entre que s'estenia arreu el rumor de fama de les seves virtuts, fou novament acusada i condemnada a les besties.

Mentre esperava l'hora del suplici, una vídua, de nom Trifena, demanà permís al Prefecte per acompañar l'heroica donzella. A l'hora assenyalada, Trifena aconduí la seva filla adoptiva al lloc del suplici, és a dir, a l'anfiteatre, i engegaren tot seguit una lleona furiosa, la qual amb sa llengua llepava els peus de la víctima. Aquesta lleona, de molts dies que no havia tastat res; més ni la fam, ni les fuetades dels botxins, ni els crits es-

bojerrats d'aquella turba, no foren capaços de fer-la embriar i desvetllar-li sos instints sanguinaris. «La lleona — diu Sant Ambròs — adorà la seva presa, i calmant son furor, es revestí d'aquells sentiments de compasió natural que els homes demostraren haver perdut».

El Prefecte, avergonyit, manà fer retirar les besties, i Trifena amb inefable alegria s'endugué a casa la seva filla adoptiva. Alexandre, qui no volia acabar-se de donar, entrà a casa de Trifena, demanant per la seva Tecla; però la noble matrona li contestà aquestes paraules: «No se perque per segona vegada vols fer entrar el dol a casa meva; privada com em trobo de mon espòs i de ma filla, augmentes mon dolor torturant aquesta que és el consol d'ema vellesa». Oides aquestes paraules, Alexandre plorà de gran plor, i s'allunyà.

VI

En saber-ho el Prefecte, altre vegada donà ordre als soldats que li portessin la donzella. Trifena agafant-la per la mà, en aquesta manera va parlar-li: «Ahir accompanyí ja ma propria filla al sepulcre; avui ets tu, ma estimada Tecla, que t'acompanyo al suplici».

Per tercera vegada Tecla fou portada al mig del circ on estava preparada una immensa foguera. El governador en veure com una clariana celestial que auriolava la faç de la donzella, no es pogué tenir les llàgrimes; més aquelles turbes en sa exacerbada follia l'obligaren a dur a compliment l'ordre que havia donada.

Tecla, fortificada amb la senyal de la Creu, inspirada de l'Esperit Sant, llençà el seu cos a les flames, mentre pregava a Déu que es dignés rebre la seva ànima en el paradís. Ja el foc l'envoltava de tota banda i el poble es creia que la víctima era un munt de cendres, quan veu's aquí que les flames es dividiren, i deixaren entreveure el cos intacte de la verge que tenia les mans alçades cap al cel. Però, tot d'un plegat, el cel va embromar-se i caigué un fort xàfec per manera que les flames quedaren apagades, i regnà la més gran confusió entre els espectadors d'aquella criminal assemblea.

V

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre, el qual així parla al Prefecte: «Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin». Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encara amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos qui l'esquarterin».

Així s'acomià: els botxins amb uns agullons ben puxaguts i amb ferros vermellos pel foc esperonaven aquells animals, els quals fortament braolaven; més els lligams foren trencats i la Santa restà sola en mig de l'estadi. El Prefecte ordenà que fos tirada a una fossa plena de tota mena de serpents; mes tot just la Santa fou dins, que un globo de foc cremà aquells animals, i fou Tecla de bell nou alliberada.

Encaixà amb això no s'havia apaivagat, el furor d'Alexandre,

el qual així parla al Prefecte:

«Que sigui lligada a dos braus furiosos

Débiles

Elíxir Callol que da Vida y Juventud

AJUNTAMENT

Presidida pel senyor alcalde En Pere Lloret, va celebrar-se la sessió setmana ordinària amb assistència de divuit regidors.

Es concediren diversos autoritzacions.

A Alfred Queralt.

A Joaquim Antoni Luz.

A Joaquim Ruiz Valiente.

A Bonifaci Roy.

A Sebastià Canyellas.

A Modest Vives.

Seguidament varen prendre's accòrs següents:

1. Denegar la petició d'En Jaume Serrano per a realitzar unes obres.

2. Construir una claveguera al carrer del Lleó.

3. Encarregar a l'arquitecte la redacció del projecte de substitució de l'afermat i voreres del carrer de Sant Pere.

4. Autoritzar la instal·lació de una Cabreria al carrer de les Mosques.

5. Aprovar el pressupost de 4.713 pessetes de les obres que han de fer-se a l'Escorador.

6. Passar a la Comissió de Cultura el dictamen proposant es donagi el nom de Santiago Rius y Sinyol a la plaça de les Cols.

7. Nomenar veterinari supernumerari a En Marian Espinós.

8. Traslladar a la brigada d'obres el mossos del Mercat Central Pere Gironella.

9. Fer constar en acta la satisfacció de la Corporació municipal per haber trobat En Joan Solé Gatell dos nens extraviat, essent reintegrats als seus pares.

10. Concedir una cupa a la Secció de natació del Club Nàutic.

11. Distribuir 700 bous de carn, pa i arroç, que valdran 1.050 pessetes, quantitat que l'interventor estudiarà els mitjans per a que pugui ésser pagada.

12. Concedir una subvenció de 100 pessetes a la Comissió organitzadora de l'homenatge a Rius y Sinyol.

13. Realitzar obres als locals on han d'instal·lar-se les Escofes recentment creades, que importaran 3.726 pessetes.

14. Obrir un concurs per a l'adquisició de dos grups elevadors per al peu de Franqués, se-

nyalant-se el dia 25 del corrent mes.

15. Concedir un quart de ploma d'aigua a En Julià Manresa i un altre a En Josep Lloret.

El senyor Lloret presenta una moció referent a l'adquisició de tuberies de conducció d'aigües, que no té altre fi que no s'hagin d'interrompre les obres. Proposa que s'aprovi el contracte amb la companyia Riegos y Fuerza del Ebro, que ofereix especials condicions per al suministre de quinzevuit hora, que costarà 0,1375, que s'aprovi així mateix el contracte de 540 metres de tuberia, important 5.005 pessetes, que es consignarien al pressupost de 1.032, si no s'autoritza l'empréstit de la Caixa de Pensions.

Es aprovat per unanimitat tot el proposat per la Presidència.

El senyor Lloret diu que li plau assabentar al Consistori que el senyor degà del Capítol metropolità doctor Borrás li ha comunicat que es lamenta que l'Ajuntament no prengui part a les festes de la Catedral, però que tindran allí quants vulguin assistir a les funcions religioses els seus seients reservats, i li participa ensembles que la processó de Santa Tecla se celebrarà per l'interior del temple i Claustres.

El senyor Tapias reconeix que la Comissió de Governació estudiï els mitjans per tal que el concessionari dels autòmobilis pugui augmentar el nombre de cotxes sense causar-li perjudicis.

El senyor Mollerat demana que es suspengui el pagament de la contribució dels propietaris de la Rambla, car amb un canvi celebrat entre la Comissió d'Aixampli i la Cambra de la Propietat s'acorda rebaixar 45.776 pessetes i sols se'n han rebaixat 11.523.

El senyor Prats es condonaria s'estableixin preferències en l'admissió de nens a les Escoles municipals.

El senyor Nin reforma la querxa i diu que s'exerceix coacció per fer la petició de l'ensenyament de la Religió.

El senyor Brunet dóna algunes explicacions en nom de la Junta local.

NOTA DE L'ALCALDIA

Presentats al cobro els rebuts als propietaris dels edificis de la Rambla de Sant Joan per les contribucions especials que els correspon pagar per les obres de pavimentat i voreres, el regidor senyor Mullerat, en la sessió municipal del dilluns va demandar la suspensió del cobro, fundant-se en que la liquidació no està d'acord amb les condicions aprovades i convingudes amb la representació de la Cambra de la Propietat.

Es fa avinent, per satisfacció tant dels propietaris relacionats més avall, que sens cap reparo han pagat els rebuts corresponents, com dels demés interessats, que sols una interpretació errònia pot ésser la causa de dita petició, ja que comprovada la liquidació resulta del tot ajustada al convingut.

Hi ha que tenir en compte que important el paviment de les travessies 45.776,83 pessetes, tal quantitat no s'ha de rebaixar de les quotes dels propietaris si no

del valor total de les obres (pesetes 232.677,67), que s'ha de repartir en la proporció acordada (el 75 per cent l'Ajuntament i el 25 per cent la propietat); resultant que si repartint el valor de les travessies s'havia de pagar 52.03 pessetes per metre lineal de façana amb l'arebiaixa de les travessies concedida, solament haurien de pagar 43.01 pessetes, i per tant, era es fa la rebaixa de la diferència o sigui 9,03 pessetes per metre.

Continua, doncs, oberta la cobrança en les oficines de Recàrrec municipal i per major comoditat dels contribuents, s'han passat novament els rebuts a domicili.

Propietaris que han pagat: Na Dolors Beltrán, Na Joaquina Casañas, En Josep Solà, Na Rosalia Rossell, Caixa de Pensions, N'Antoni Rossell, Na Teresa Morera, Na Josefa Teixidó, Na Ignacia Llorell, N'Antonia i Josepa Verdú, Hersus, de Dolors Melendres, Na Soledat Solvay, En Josep López Beltrán i En Josep Balcells Cortada.

Fundación del premio Marvá

CONCURSO PARA 1931

El dia 30 del corriente, antes de las doce de la mañana, termina el plazo para la presentación de trabajos al Concurso correspondiente al año actual para premiar con 5.000 pesetas en metalico el mejor trabajo sobre el tema "Estudio médico-social del convenio sobre reparación de las enfermedades profesionales, aprobado en la 7.ª reunión (Mayo - Junio de 1925) de la Conferencia internacional del trabajo, y examen crítico de su posible aplicación a la economía española".

Los trabajos se remitirán al excelentísimo Sr. Presidente del Patronato de la Fundación del Premio Marvá, (en el Instituto Nacional de Previsión, Sagasta, 6, Madrid, o en cualquiera de sus aulas colaboradoras), con la mención "Para optar al Premio de 1931". Por cada monografía que se presente y que no se envie por correo,

Pont d'Armentera Festa major

A Pont d'Armentera, el dia 1 d'aquest mes, dimarts, feiem la festa major de Sant Sebastià. Enguany l'hem trobada molt menys resplendent: sense processó, ni assistència de les autoritats civils als divins oficis. a un li sembla trobar-ne el simbol al calendari 1931, que ens ha fet celebrar Sant Sebastià en dimarts: car el senyor Recitor, el dimenge, en fer l'anunci de la festa, sentim que dia: demà Completes; passat demà, a les deu, ofici solemne. Tanmateix, aquesta diada ha tingut enguany una aurora ben curta.

Restar-ne ens cal, després, la brillantor que englia el drap mortuori, que tapava els tradicionals morts d'espirt pels espectacles impudics d'aquests dies.

Actes religiosos: Tertia, a cant gregoriana. A la missa solemne el Rnd. doctor Ramon Fontana va fer el sermó. Hom cantà les parts variables de la missa a cant gregoriana, i la missa en honor de l'Immaculada, de V. Gordechea, a tres veus d'home, per les parts fixes: aquella va ésser acompañada per una orquestra que tocà al ball, detall d'interès, segons resa el «Motu proprio, número 14». A la tarda, Vespres a cant gregoriana.

V.

USANDO LENTES
EJECUTADOS POR
OPTICO COMTE
PORTALES 1
TARRAGONA
BARCELONA

se expedirá un recibo con el lemma de la misma. Una vez presentado el trabajo, no podrá retirarse sin el consentimiento del Patronato.

BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

CAPITAL AUTORIZADO 100.000.000 DE PESETAS
ID. DESEMBOLSADO 51.355.500
RESERVAS 54.972.029

400 Sucursales en España y Marruecos

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJAS DE ALQUILER

Intereses que se abonan:

Cuentas corrientes a la vista, 2 y 1/2 % anual

Consignaciones a vencimiento fijo:

Un mes	3	% anual
Tres meses	3 y 1/2	%
Seis meses	4	%
Un año	4 y 1/2	%

CAJA DE AHORROS

Intereses 4 % anual

ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR MOSTELLE

Eminentemente recomendado para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, estimulando más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las mujeres porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFFEL ESCOFET - TARRAGONA

ELECTRICIDAD

Gran surtido de Lámparas y toda clase de Aparatos Siempre Novedades

Casa SENTANDREU

Bajada Misericordia, 5 - Teléf. 370 - TARRAGONA

FORD

La experiencia aconseja comprar un

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

ENTRADAS

Vapor español "Freixas I", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor italiano "Dorine", procedente de Almería, con carga de transito.

Vapor francés "Saint Marc", procedente de Rouen i escalas con carga general.

SALIDAS

Vapor español "Freixas I", con carga de tránsito para Valencia.

Vapor español "Sac III", con las-tre para Porto Pi.

Vapor italiano "Dorine", con car-ga general, para Marsella.

Vapor español "Levante" con carga general para Sète y Marsella.

Vapor francés "Saint Marc" con carga general para Rouen i esca-las.

Buques en puerto:

Vapor español "Víctor de Chavarrí", descargando carbón.

Laud español "Miguel" descar-gando sal.

Laud español "Augusto", descar-gando abonos.

Buques que tienen pedido atraque.

Vapor español "Cabo Menor", procedente de Barcelona.

Vapor español "Manuela".

Vapornoruego "Fantoff", pro-cedente de Barcelona.

Vapor español "La Guardia", procedente de Barcelona.

Amarrados:

Vapor "Andalucía".

Vapor "Villarreal".

Vapor "Cabo Torres".

Vapor "Catalunya".

Buques que están desguazan-do:

Vapor español "Villarreal".

Situación de los buques de este puerto:

Vapor español "Ciutat de Tarragona", en Sète.

Vapor español "Stella", en Bar-celona.

Vapor español "La Guardia", en Niza.

Vapor panameño "Catalunya", en puerto.

Meteorológico de Madrid:

Presiones altas Norte Irlanda.

Presiones bajas S. W. Península Ibérica. Pobable en toda España vientos moderados de la región del Este y tiempo bueno pe poca estabili-dad. Rutas aéreas del Sur de España y Canarias vientos mode-rados, del segundo cuadrante y tiempo inseguro. Aguajeros.

ENTRESUELOS VALENCIA

Etamines para visillos, a 1 pe-seta n.

Apodaca, 11, entresuelo

Farmacia Diges

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS

nacionales y extranjeros

Aguas minerales - Sueros - Vacunas

Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono, 442

BANCO MERCANTIL
DE TARRAGONA

Oficinas: Calle Apodaca, 30

Dirección:

telegráfica } "Mercanbank,"

teléfonos: n.º 236 y 237

Capital : 3.000.000'— de Pesetas

Fundado por el Banco Urquijo Catalán,
el Banco de Valls y un grupo de ele-
mentos de Tarragona

PRINCIPALES OPERACIONES:

Negociación y descuento de efectos comerciales, cupones y títulos amortizados.—Compra-venta de valores al contado y a plazo.—Ordenes de Bolsa. Servicio de canje, agregación de hoja de cupones, estampillajes, etc., a toda clase de valores.—Depósitos de valores en custodia.—Créditos con garantía de valores.—Cuentas corrientes.—Caja de ahorros a la vista y a plazo fijo.—Cambio de monedas.—Créditos con garantía hipotecaria.—

Giros.—Pignoraciones, etc., etc.

Operaciones especiales con relación
a préstamos hipotecarios

Negociamos todos los cupones vecimiento coriente

Conferencias telegráficas

CONSEJO DE MINISTROS

Madrid, 22.—Minutos antes de las once comenzaron a llegar a la Presidencia los ministros para reunirse en Consejo.

Al llegar el ministro de la Gobernación, manifestó a los periodistas, que la pasada noche se había incendiado la estación de Canfranc, habiendo los bomberos de Zaragoza, Huesca, Jaca y Francia dominado el incendio, pe-ro quedando destruida la mitad de la estación.

También ha tenido noticias de que en Corral de Almaguer ha habido un choque entre elementos armados de escopetas y la fuerza pública, habien-do varios heridos.

En el resto de la provincia de Toledo no hay novedad.

El ministro de Instrucción manifiestó que llevaba un decreto exponiendo la forma de nombramiento del profesorado de la Escuela de Sordomudos y ciegos.

El ministro de Fomento manifestó que llevaba varias notas.

Le preguntó un periodista si se tra-taría de ferrocarriles.

—Sí — dijo, — de ferrocarriles.

Los demás ministros no hicieron manifestaciones.

A las once y media quedó reunido el Consejo.

A LA SALIDA

El Consejo de ministros terminó a las dos y media de la tarde.

Indalecio Prieto fué el primero en salir, diciendo que en la extensa re-unión se había tratado de todo: de po-lítica en general, asuntos financieros y económicos, proyectos de Trabajo, etcétera. Como era muy tarde — agre-gó — se ha tenido que suspender la reunión, que proseguirá esta tarde en el Congreso. A mí me ha faltado tiempo para leer un proyecto impor-tante que someteré esta tarde.

El ministro de Fomento dijo que todo estaba en la nota, y que en el Consejo se trató algo de ferrocarriles.

Marcelino Domingo dijo que el asun-to primordial tratado en el Consejo referiese al examen de la situación creada por lo ocurrido en Inglaterra. En relación con esto se acordó la da-signación de una comisión asesora. Esto — agregó — consumió gran parte de la reunión.

El ministro de Economía coincidió en las manifestaciones del señor Do-mingo.

El ministro de comunicaciones dijo que el Consejo había nombrado una ponencia, integrada por Nicolau, Ma-ura y él, encargada de todo lo referente a la liquidación de las Exposicio-nes.

Maura manifestó que todavía no se había decidido la fecha del viaje que ha de realizar con Nicolau a An-dalucía.

Alcalá Zamora fué el último en sa-lir y dijo que el Consejo había sido largo, que se examinaron dos proyec-tos de Trabajo que sumó cada uno de ellos más de diez artículos. Los asun-tos de Hacienda — terminó di-ciendo — que no son de importancia, se tratarán en el Consejo que continua-remos esta tarde.

REFERENCIA OFICIOSA

La nota oficial del Consejo dice así:

“El Gobierno, que en anteriores Consejos había acordado, ante las di-ficultades económicas, crear una co-misión asesora interministerial, ha delibera-do en el día de hoy sobre las complicaciones que, en el mismo pro-blema, puede producir la crisis ini-ciada en Inglaterra, y acordó con-

vocar urgentemente una reunión de los intereses más importantes y afec-tados más directamente.

Trabajo. — Se aprobaron los prece-pios de la ley de asociaciones pro-fo-sionales patronales y obreras y pa-ra las oficinas de colaciones. Tam-bién se aprobó un decreto adaptando las garantías protectoras del emi-grante a la emigración especial del Norte y Noroeste de África, hasta ahora no regulada por la ley.

Fomento. — Se aprobó la convoca-toria de una urgente conferencia que proponga las soluciones sobre las me-joras de haberes del personal ferro-viario. La reunión tendrá efecto en Madrid, el lunes día 28 del presente mes, con encargo de proponer las re-soluciones, a lo más tardar, el 10 de Octubre. Aunque limitada la comisión a once personas, estarán debidamente representados los ferroviales, las compa-nías, los intereses generales de tráfico y los Ministerios de Fomento y Hacienda. Los temas a tratar se-rán, fundamentalmente, las mejoras de haberes, los ingresos para dotar-las y el plan racional de ulteriores

amortizaciones de todas las distinta-categorías de personal.

Economía. — Ampliando en cinco el número de vocales de elección direc-ta de la junta consultiva de aranceles y valora-nes y simplificando los re-quisos que el reglamento orgánico de la junta exige para la concesión del carácter de entidades colaborado-res de la misma.”

LOS NACIONALISTAS VASCOS

Madrid, 22.—Esta mañana, en la calle de Preciados, un grupo de naciona-listas vascos que salía del hotel donde se hospedan, dio gritos de Viva Cristo Rey.

Los transeúntes contestaron con vitores a España y a la República y otros con mueras al clero.

Como los grupos engrosaran, sa-lieron de Gobernación los guar-diadas de asalto, disolviendo a unos y otros.

A. Martínez Médico - oculista

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

Servicio Interurbano de Autobuses en Tarragona

A CATLLAR

Hora de salida	Coche	Hora de llegada	Hora de salida
7'45		9'00	
9'15	Delantera...	1'75 11'00	
10'30	Prefectura ...	1'50 12'00	
11'30	Segunda ...	1'25 13'00	
13'30	Arriba...	1'00 15'00	
15'15		16'00	
16'45		18'00	
19'30		19'45	
	Parada, Rbla. San Juan, 39		

A SARREAL

9'00	4'50 15'15	
Parada, Rbla. San Juan, 41		

A VENDRELL

11'45	3'00 9'00	
Parada, Rbla. San Juan, 41		

A CAMBRILS

9'00	1'50 12'00	
15'00	18'00	
Parada, Rbla. San Juan, 41		

A CONSTANTI

8'30	1'25 12'15	
14'30	1'00 18'15	
Parada, Rbla. San Juan, 35		

A CANONJA

9'00	12'30	
15'00	0'50 19'00	
Parada, Rbla. San Juan, 67		

A RIERA

12'00	9'00	
18'00	1'25 15'30	
Parada, Rbla. San Juan, 35		

A TORREDEMBARRA

|
<td
| |